

Prima instanță: Jud. Chișinău (sediul Buiucani)
Jud. M. Murguleț
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău:
A.Bostan, V.Negru, A.Pahopol

ÎN C H E I E R E

23 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului judecător: Svetlana Filincova
Judecători: Dumitru Visternicean
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de Asociația Obștească „Juriștii pentru Drepturile Omului”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Asociația Obștească „Juriștii pentru Drepturile Omului” către Ministerul Justiției al Republicii Moldova privind apărarea dreptului de acces la informație,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 03 octombrie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Asociația Obștească „Juriștii pentru Drepturile Omului” și menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 30 noiembrie 2016,

c o n s t a t ă :

La 25 august 2016, Asociația Obștească „Juriștii pentru Drepturile Omului” a depus cerere de chemare în judecată către Ministerul Justiției al Republicii Moldova privind apărarea dreptului de acces la informație.

În motivarea acțiunii a indicat că, la data de 01 august 2016 a solicitat de la Ministerul Justiției al RM furnizarea unor informații de interes public, cu privire la condamnările Republicii Moldova de Curtea de la Strasbourg și anume: Decizia din 31 mai 2011 - Talmazan c. Moldovei (cererea nr. 13605/08) - judecătorul care a dispus arestarea preventivă a reclamantului; ofițerul de urmărire penală și procurorul care au efectuat urmărirea penală în privința reclamantului; Decizia din 06 septembrie 2011 - Ghețan c. Moldovei (cererea nr. 7170/07) - judecătorul care a dispus arestarea preventivă a reclamantului; Decizia din 11 octombrie 2011 - Donciu c. Moldovei (cererea nr. 488/07) - judecătorii care au examinat recursul

reclamantului în lipsa acestuia; Decizia din 18 octombrie 2011- Tropoțel c. Moldovei (cererea nr. 24219/05) - judecătorii care au lăsat fără examinare recursul reclamantului din cauza neachitării taxei de stat; Decizia din 22 noiembrie 2011 - Grințevici c. Moldovei (cererea nr. 10830/06 și 32213/10) - judecătorul care a dispus arestarea preventivă a reclamantului; Decizia din 04 ianuarie 2012 - Pădureț c. Moldovei (cererea nr. 23003/05) - judecătorul care a dispus arestarea preventivă a reclamantului; Decizia din 24 ianuarie 2012 - Bigea c. Moldovei (cererea nr. 21867/09) - numele persoanelor din cadrul Serviciului de grăniceri care au interzis intrarea reclamantului pe teritoriul Republicii Moldova și care au refuzat să execute decizia Curții de Apel Chișinău din 24 aprilie 2009; Decizia din 21 februarie 2012 - Jubirca c. Moldovei (cererea nr. 54255/08) - judecătorii Curții de Apel Bălți, care la 13 decembrie 2008, au admis apelul procurorului și au casat sentința instanței de fond; judecătorii Curții Supreme de Justiție, care la data de 07 mai 2008 au respins recursul declarat de reclamant; Decizia din 05 iunie 2012 - Morozan c. Moldovei (cererea nr. 6503/04) - persoanele care au maltratat reclamantul; Decizia din 10 iulie 2012 - Universul S.A. c. Moldovei (cererea nr.2883/05) - judecătorii Curții Supreme de Justiție care au admis recursul și au casat hotărârea judecătorească pronunțată în favoarea societății reclamante; Decizia din 10 iulie 2012 - Levinta c. Moldovei (cererea nr. 5116/08) - persoanele care au maltratat reclamantul; Decizia din 10 iulie 2012 - Calancea c. Moldovei (cererea nr. 50425/11) - persoanele care au maltratat reclamantul; Decizia din 04 septembrie 2012 - Povestca c. Moldovei (cererea nr. 12765/04) — persoanele care au maltratat reclamantul; Decizia din 11 septembrie 2012 - Lazăr c. Moldovei (cererea nr.2156/08) - persoanele care au maltratat reclamantul; Decizia din 16 octombrie 2012 - Stepuleac Anatol c. Moldovei (cererea nr. 12347/ 08) - persoanele care au maltratat reclamantul și care au examinat plângerea acestuia privind maltratarea sa; Decizia din 16 octombrie 2012 - Bagrin c. Moldovei (cererea nr. 61635/08) - judecătorii Curții Supreme de Justiție care la 5 iunie 2008 au admis parțial recursul Ministerului Afacerilor Interne și a respins acțiunea reclamantului; Decizia din 16 octombrie 2012 - Carpala c. Moldovei (cererea nr. 23258/06) - judecătorul din judecătoria Ciadâr-Lunga care la 14 noiembrie 1997 a dispus reținerea administrativă a reclamantului pentru 15 zile; Decizia din 06 noiembrie 2012 - Crăciuneac c. Moldovei (cererea nr. 77407/11) - persoanele care au maltratat reclamantul; și care au examinat plângerea acestuia privind maltratarea sa; Decizia din 12 martie 2013 - UȘENCO c. MOLDOVEI (cererea nr. 24359/12) - persoanele care au maltratat reclamantul; și care au examinat plângerea acestuia privind maltratarea sa; Decizia din 04 iunie 2013 - Florean c. Moldovei (cererea nr. 28176/10) - judecătorii Curții Supreme de Justiție care au admis recursul tardiv depus de către autoritatea oponentă și au anulat hotărârea Curții de Apel, care era în favoarea reclamantului; Decizia din 04 iunie 2013 - Ursu c. Moldovei (cererea nr. 28447/05) - judecătorii Curții de Apel Chișinău care au examinat cauza reclamantului la 22 februarie 2015; Decizia din 17 septembrie 2013

- Livadari c. Moldovei (cererea nr. 47619/10) - persoanele care au maltratată reclamantii și care au examinat plângerea privind maltratarea acestora; Decizia din 17 septembrie 2013 - Banari c. Moldovei (cererea nr. 74450/11) - persoanele care au maltratată reclamantul și care au examinat plângerea acestuia privind maltratarea sa; Decizia din 17 septembrie 2013 - Sperciuc c. Moldovei (cererea nr. 16938/06) - persoanele care au maltratată reclamantul și care au examinat plângerea acestuia privind maltratarea sa; Decizia din 03 decembrie 2013 - Blic c. Moldovei (cererea nr. 8738/07) - judecătoria Curții Supreme de Justiție care la data de 04 februarie 2006 au examinat cauza reclamantului, în lipsa acestuia; Decizia din 03 decembrie 2013 - Popovschi c. Moldovei (cererea nr. 1487/11) - persoanele care au maltratată reclamantul și care au examinat plângerea acestuia privind maltratarea sa; Decizia din 21 ianuarie 2014 - Guțu c. Moldovei (cererea nr. 47804/07) - judecătorul care a dispus eliberarea mandatului de arest în privința reclamantului; Decizia din 21 ianuarie 2014 - Berber c. Moldovei (cererea nr. 32528/10) - judecătorul care a dispus eliberarea mandatului de arest în privința reclamantului; Decizia din 18 februarie 2014 - Tretiacov și Alții c. Moldovei (cererea nr. 28171/10) - persoanele care au maltratată reclamantul; și care au examinat plângerea acestuia privind maltratarea sa; Decizia din 15 aprilie 2014 - Vieru c. Moldovei (cererea nr. 32476/09) - judecătoria care au examinat cauza tatălui reclamantului; Decizia din 01 iulie 2014 - Lupacescu c. Moldovei (cererea nr. 629/13) - judecătorul care a dispus eliberarea mandatului de arest în privința reclamantului; Decizia din 02 septembrie 2014 - Fiodorov & CO S.R.L. c. Moldovei (cererea nr. 76345/11) - judecătoria care au casat hotărârea pronunțată în favoarea companiei reclamante; Decizia din 25 noiembrie 2014 - Repescu c. Moldovei (cererea nr. 64785/11) - persoanele care au maltratată reclamantii; și care au examinat plângerea privind maltratarea acestora; Decizia din 16 decembrie 2014 - Stefoglo c. Moldovei (cererea nr. 22966/13) - persoanele care au maltratată reclamantul și care au examinat plângerea acestuia privind maltratarea sa; Decizia din 16 decembrie 2014 - Moroi c. Moldovei (cererea nr. 55886/13) - persoanele care au maltratată reclamantul și care au examinat plângerea acestuia privind maltratarea sa; Decizia din 24 martie 2015 - Dorogan c. Moldovei (cererea nr. 38397/05) - persoanele care au maltratată reclamantul și care au examinat plângerea acestuia privind maltratarea sa.

A explicat că, prin răspunsul din 16 august 2016, Agentul guvernamental a refuzat furnizarea informației solicitate în lipsa unor motive întemeiate, astfel încălcând dreptul de acces la informația de interes public sporit.

A menționat că, prin acțiunea depusă a solicitat instanței de fond constatarea încălcării dreptului de acces la informația solicitată prin cererea din 01 august 2016, obligarea Ministerului Justiției să furnizeze informația solicitată de către Asociația Obștească „Juriștii pentru Drepturile Omului” prin cererea din 01 august 2016, și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 30 noiembrie 2016 a fost respinsă acțiunea formulată de Asociația Obștească „Juriștii pentru Drepturile Omului” ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 03 octombrie 2017 s-a respins apelul declarat de Asociația Obștească „Juriștii pentru Drepturile Omului”, s-a menținut hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 30 noiembrie 2016.

La 05 februarie 2017 Asociația Obștească „Juriștii pentru Drepturile Omului” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 03 octombrie 2017 și a hotărârii Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 30 noiembrie 2016, cu emiterea unei noi decizii prin care să fie admisă integral acțiunea.

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel și cu hotărârea primei instanței, invocând că acestea au apreciat greșit probele și înscrisurile administrate la caz, fapt ce a dus la aplicarea eronată a normelor de drept material.

În acest sens, susține că instanțele ierarhic inferioare nu au elucidat pe deplin toate circumstanțele în raport cu argumentele și probele prezentate și a trecut în mod superficial asupra circumstanțelor pricinii, fără a da apreciere acestora în coraport cu normele de drept invocate ca fiind lezate.

Totodată, indică că sunt neîntemeiate și eronate constatările instanțelor ierarhic inferioare privind respingerea cererii de chemare în judecată depusă de Asociația Obștească „Juriștii pentru Drepturile Omului” către Ministerul Justiției al Republicii Moldova privind apărarea dreptului de acces la informație.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei rezultă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 03 octombrie 2017, expediată în adresa părților la 04 noiembrie 2017 (f.d 109), însă careva probe ce ar confirma recepționarea acesteia de către participanții la proces, la materialele cauzei lipsesc.

Astfel, având în vedere că recursul declarat împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 03 octombrie 2017 a fost depus la 05 februarie 2018, în conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2). Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului

civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul

instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Asociația Obștească „Juriștii pentru Drepturile Omului” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Asociația Obștească „Juriștii pentru Drepturile Omului” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

judecător:

Judecători:

Svetlana Filincova

Dumitru Visternicean

Nicolae Craiu